

תפ (י-ם) 36450-09-10 מדינת ישראל נ' נחמן שנ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36450-09-10 מדינת ישראל נ' לאבל

לפני	כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
	נגד
	נחמן שמעון לאבל
המאשימה	ע"י ב"כ עוה"ד יאיר נהוראי
הנאשם	

חקיקה שאוזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' 347\(א\)](#)

גזר דין

1. הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1974 נשוי ואב ל- 4 ילדים, הורשע על פי הודאתו בעבירה של מעשה סדום לפי [סעיף 347\(א\)](#) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה כי במספר הזדמנויות במהלך השנים 2004-2006 ביצע הנאשם מעשי סדום בקטין שמלאו לו 14 שנים וטרם מלאו לו 16 שנים, במקווה שבשכונת מגוריו.
2. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון בו תוקן כתב האישום המקורי וסוכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר, ליחידה להערכת מסוכנות וכן לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

--- סוף עמוד 1 ---

3. על פי ההסדר, סוכם שהנאשם ישלח לטיפול פסיכיאטרי למשך 12 חודשים, בסיומו ובלי קשר לתוצאותיו, יחל לרצות עונש של מאסר בעבודות שירות למשך שישה חודשים ועם סיום עבודות השירות, יהיה בפיקוח קצין מבחן לשנה וחצי נוספות.
3. ב"כ הנאשם ביקש לוותר על הכנת תסקיר שירות המבחן מאחר שהנאשם מבקש לרצות עונשו ולשוב לחיים תקינים מהר ככל האפשר ובית המשפט נעתר לבקשה זו.
4. הממונה על עבודות השירות נתן חוות דעתו על פיה הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות (חוות דעת מיום 19.9.11).
5. המרכז להערכת מסוכנות ערך חוות דעת להערכת מסוכנות הנאשם בה הוא מגולל את מסכת חייו של הנאשם ונסיבותיו המיוחדות, ובין היתר, נקבע בחוות הדעת כי הסיכון הנשקף מהנאשם להישנות עבירות מין הנו ברמה נמוכה בינונית (חוות דעת מיום 21.2.11).
6. בדיון מיום 21.9.11 התייצבו אשת הנאשם ורבו אשר סיפרו על נסיבותיו האישיות של הנאשם וחיבוטי הנפש שבהם הוא מצוי בשל המעשים שביצע. אשת הנאשם ציינה כי היא מלווה את הנאשם לאורך כל הדיונים מהרגע הראשון והיא בטוחה שהוא לא יחזור על מעשיו. עוד ציינה כי בעלה חווה אירועים קשים ובין היתר, אחיו נהרג בפגיעה בקו 2 והנאשם חש רגשי אשם במותו. את העבירה ביצע בהיותו במצב קשה ועל כן ביקשה להתחשב במצבו.
7. ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את הסדר הטיעון וטען כי המתלוננים בתיק לא רצו לשתף פעולה לכל אורך הדרך. הנאשם הודה במיוחס לו וחסך מזמנו של בית המשפט, דבר שמצביע על אחריות שהנאשם לוקח על מעשיו. ב"כ המאשימה הפנה

בטיעונו לפסקי דין בהם אימצו בתי המשפט הסדרי טיעון וגזרו ענישה מקלה בעבירות חמורות מאלה שלפניי.

לטענת ב"כ המאשימה, בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולאור העובדה שלא היה שיתוף

פעולה ולו מינימלי מצד המתלוננים, מה גם שכתב האישום "קוצץ" עקב בעיות ראייתיות שנתגלו בו, הסדר הטיעון הולם ומשקף את המקרה הספציפי שלפנינו.

סנגורו של הנאשם טען, כי במקרה זה המעשים נעשו בהסכמה. הנאשם לא פיתה את המתלונן או עשה דברים בכוח. לדבריו, קיימת בתיק בעיה ראייתית, התיק תלוי על "כרעי תרנגולת" ונותרו בו שאלות פתוחות רבות. על-כן, לטענתו, הסדר הטיעון מגן על האינטרס הציבורי, מתחשב במעצרו של הנאשם וקובע כי הנאשם יטופל. כמו-כן הפנה הסנגור למצב הנפשי של הנאשם ולמצוקה בה נמצא בעת ביצוע העבירה.

--- סוף עמוד 2 ---

8. בית המשפט העליון דן לא אחת בשאלה אימתי יכבדו בתי המשפט הסדר טיעון. בפסק הדין [בע"פ 1958/98](#), אשר נידון בהרכב של תשעה שופטים, סקרה כב' השופטת ד' ביניש (כתוארה אז) את הגישות השונות שהופיעו בפסיקה ביחס לשאלה זו, ולבסוף קבעה כי מבחן האיזון הוא המבחן אשר יכריע בשאלה זו. עיקרו של מבחן האיזון סוכם כך בפסק הדין: **"בהיעדר פגם או פסול בהודיה שניתנה במסגרת הסדר טיעון, ירשיע בית-המשפט את הנאשם על-פי הודיתו, ויגזור את עונשו. בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית-המשפט את הסדר הטיעון. בית-המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון. בנסיבות שבהן יראה לדחות את הסדר הטיעון, יגזור בית-המשפט עונש שהיה גוזר אילו היה בא לפניו הסדר טיעון שקול ומאוזן"** ([ע"פ 1958/98](#) פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 25.12.02, פסקה 24 לפסק הדין).

9. לענייננו- לאחר ששקלתי בכובד ראש, לא בלי היסוס, את האינטרסים השונים ונסיבותיו המיוחדות של המקרה ובשים לב להלכה שנפסקה על ידי בית המשפט העליון כמפורט לעיל, מצאתי כי ההסדר מהווה פתרון מאוזן וראוי למקרה שלפני. כפי שטענו ב"כ הצדדים, קיימים בתיק קשיים ראייתיים, אשר ככל הנראה היוו שיקול מכריע להסכמה על ההסדר. נסיבותיו המיוחדות של הנאשם ושל ניהול הליך זה, היעדר עבר פלילי כלשהו, הימנעות המתלוננים מלשתף פעולה ולשפוך אור על הפרשה כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירים הנ"ל, העדר מסוכנות וכן נוכח טענות ב"כ הצדדים, כל אלה הביאו לידי החלטה כי יש לאמץ את הסדר הטיעון.

10. נוכח כל האמור לעיל, אני מאמץ את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 6 חודשים אותו ירצה בעבודות שירות בכרמי העיר בירושלים.
- מועד תחילת ריצוי העונש יקבע על ידי הממונה וידווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון נוסף.
- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע, וכן על כל עבירת מין.

--- סוף עמוד 3 ---

- ג. הנאשם ישלח לטיפול פסיכיאטרי למשך 12 חודשים.
- ד. ניתן צו מבחן למשך שנה וחצי. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן וזה ידווח לבית המשפט על כל התנהגות חריגה של הנאשם בתקופת המבחן.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות בשב"ס.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"א , 26 ספטמבר 2011, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אילה גלברד-יעקובי, הנאשם וב"כ עו"ד

נהוראי.

יצחק שמעוני /-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

--- סוף עמוד 4 ---

-

-

תפ (י-ם) 36450-09-10 מדינת ישראל נ' נחמן שמעון לאבל

www.nevo.co.il

-